

at sikre de små færgeruter; at der på baggrund af det blev indledt et embedsmandsarbejde, som trak ud og ikke førte til de nødvendige resultater; som førte til, at der blev udarbejdet et udkast, der aldrig er taget politisk stilling til, og som ikke nåede at blive behandlet på grund af valgets udskrivelse.

Det er situationen, og derfor er jeg stærkt fortrønet over de udtalelser, ministeren kommer med, og jeg vil bede ministeren om at gå hjem i ministeriet og få bekræftet, at det er, som jeg siger.

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Der skal ikke så meget til at fortørne hr. Jacob Buksti.

Jeg vil spørge hr. Jacob Buksti: Er det rigtigt, at den tidligere regering fremsatte et forslag – det var tilbage i 1998 eller 1999 – hvor man fik alle de små færger i udbud? Er det rigtigt, eller er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen det er jo fuldstændig utroligt. Det er jo ikke det, vi snakker om.

Jeg taler om, at jeg havde et møde med kommissæren den 1. juli år 2000. Så vidt jeg ved, så er det efter 1999. Det tror jeg ministeren i det mindste allerede her i salen kan bekræfte at det er.

Derfor er det jo fuldstændig manipulation med kendsgerningerne at sige, at den tidligere regering ikke var optaget af det her. Det var noget, der var meget højt prioriteret fra undertegnedes side, og som ville være blevet fulgt op allerede i oktober 2001, hvis ikke der var blevet udskrevet valg.

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Nu var hr. Jacob Buksti ikke i salen, da jeg holdt min tale. Jeg kunne i hvert fald ikke se ham, for jeg kigger altid meget, meget grundigt efter.

Jeg sagde, og jeg gentager min tale: Efter drøftelser med Kommissionen sendte trafikministeren først på efteråret 2001 et nyt udkast til færgelov til Kommissionen til godkendelse. Det nye udkast, der blev godkendt af Kommissionen stort set uden ændringer, indebar, at også færgeruter, der blev drevet af offentlige myndigheder selv, skulle i udbud, ligesom der ikke længere kunne stilles krav om, at en ny reder overtog det

materiel og det mandskab, der hidtil har været på ruten.

Jeg vil da meget gerne vide, om jeg skulle være citeret forkert her.

Formanden:

Så er det hr. Niels Sindal for en kort bemærkning til ministeren. Hr. Niels Sindal skal tale fra sin egen plads.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Niels Sindal (S):

Jeg vil gerne spørge til den pressemeddelelse, som man modtog i ministeriet fra Kommissionen den 30. oktober. Det drejer sig om, at der her bliver nævnt de 100.000 passagerer, og man gør så rede for, hvordan Kommissionen ser på det.

De sidste tre linjer i den her pressemeddelelse omtaler følgende: Spørgsmålet om den økonomi, det offentlige stiller til rådighed for transport i disse områder og disse øer osv., vil der blive taget stilling til senere.

Jeg vil gerne spørge, hvorfor ministeriet ikke har forholdt sig til denne bemærkning. Det er de sidste tre linjer i pressemeddelelsen fra den 30. oktober. For hvis det er rigtigt, så er vi jo stadig i forhandling, og så mener jeg, at den pressemeddelelse, ministeriet kom ud med, om, at det nu var sådan, at det kun var de 100.000 passagerer, er misvisende.

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Vi har selvfølgelig en begrundelse for at gøre det, og vi havde fået at vide, at 100.000-passagergrænsen var det ene forhold. Vi havde også at fået vide, at den anden mulighed lå i eurogrænsen på 1 mio., men at Kommissionen i begge tilfælde skulle have disse forhold for noget, der hedder juridiske tjenestegrene og konkurrenceretslige tjenestegrene, som man har i EU.

Derfor var det kun 100.000-grænsen, der var, skal vi sige i kassen, hvis jeg må bruge det udtryk. Resten forhandler man om, og det gør man stadig væk, og vi presser stadig væk på for at få det andet også. Jeg har jævnlige møder med kommissær de Palacio om forholdet.

(Kort bemærkning).

Niels Sindal (S):

Men hvordan kan man så udsende en pressemeddelelse, der siger, at nu er det afgjort, at det er de 100.000 passagerer, der er grænsen, når